

godine, iz sela Batušë/Botushë. Cela Zekova porodica se sklonila u mahalalu *Gacaferri* a Zekë je ostao u kući. Istog dana, oko 16:00 časova, sinovi i još neki rodaci vratili su se u mahalalu da povedu Zeka i Avdullaha Tofaja, ali su pripadnici srpskih snaga, iz tenkova na 150 metara od Zekove kuće pucali na njih i ranili rođaka Asllana, tako da su oduštalali od namere da izvedu starce. Iste večeri napustili su selo, i zbog loše bezbednosne situacije nisu mogli da se vrate sve do novembra 1999. godine. Zekova sudbina je još uvek nerazjašnjena. Na listi nestalih MKCK, njegov nestanak je evidentiran pod brojem BLG-803239-01.

Izvori: izjava S.T, FHP-19233; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Zejnije (Osmon) Krasniqi

(12.04.1963, Albanka iz Junika/Junik, opština Dečani/Deçane, medicinska sestra)

U vreme rata Zejnije je pomagala ranjenim pripadnicima OVK, davala je injekcije i brinula se o lekovima. Živela je sa majkom. Ostala je u kući sa majkom Hufe kada su svi stanovnici naselja *Çok* u **Juniku/Junik**, osim pripadnika OVK, u julu 1998. godine napustili svoje kuće. Dana **29.07.1998.** godine oko 10:30 časova, srpske snage su granatirale naselje. Jedna granata je pogodila Zejnjinu kuću. Zejnije je teško ranjena a njena majka lakše. Zejniju su geleri pogodili u stomak i grudi i skoro su joj otkinuli levu nogu. Jedan rođak, pripadnik OVK je sa još nekoliko vojnika pružio Zejniji prvu pomoć a potom su je odveli u bolnicu OVK u mahalalu *Gacaferri*. Tamo nije bilo uslova da se Zejnije operiše i ona je nakon tri sata izdahнула. Istoga dana, Zejnije je sahranjena pored reke *Erenik*. U avgustu 1999. godine, njeno telo je preneto na groblje pored džamije u Juniku/Junik.

Izvor: izjava R.K, FHP-19237.

Mehmet (Zekë) Zekaj

(17.01.1981, Albanac iz Junika, opština Dečani/Deçane, neoženjen, nezaposlen, pripadnik OVK)

Mehmet se priključio OVK u martu 1998. godine. Dana **29.07.1998.** godine, kada su

srpske snage granatirale **Junik** sa položaja u *Dolini kestenova/Podi i Gështenjave* Mehmet se nalazio u dvorištu kuće sa stricem Tafom. Jedan projektil je pogodio dvorišni zid, odbio se i na mestu usmrtio Mehmeta, a Tafu je ranio. Mehmet je sahranjen istog dana na groblju u Juniku/Junik.

Izvori: izjava Z.Z, FHP-34219; *Serb Offensive Continues: Fighting in Reka e Keqe and Junik Reported*, newsletter, KIC, 1.08.1998, FHP-29388.

Aleksandar (Lazar) Njagul

(5.09.1974, Srbin iz Pančeva, jedno dete, pripadnik VJ)

Aleksandar je sa suprugom Daliborkom i detetom živeo u Pančevu. Od aprila 1997. godine radio je kao profesionalni vojnik Vojske Jugoslavije, u sastavu 72. specijalne brigade. Početkom juna 1998. godine poslat je na Kosovo. Poslednji put se javio 1.08.1998. godine Rekao je supruzi da sutradan dolazi kući. Sledećeg dana **[2.08.1998]** uveče, predstavnici VJ javili su supruzi da je Aleksandar tog dana poginuo u **Juniku/Junik**, da je u 15:20 časova nagačio na kašikaru i da je podlegao ranama posle nekoliko minuta. Aleksandar je sahranjen 4.08.1998. godine na seoskom groblju u selu Dobrica, opština Alibunar.

Izvori: izjava D.Nj, FHP-26216; VSCG KPP, *Lista...*, FHP-8817; OKMSSR, *Smrtno...*, FHP-10832; SV SRJ, *Junaci otadžbine*, 49; SMIP, *Teroristički...*, III, 979.

Miomir (Radovan) Stojanović

(26.12.1955, Srbin iz Peći/Pejë, dvoje dece, pripadnik MUP Republike Srbije)

Elvis (Slobodan) Šunjević

(13.04.1969, Bošnjak iz Peći/Pejë, pripadnik MUP Republike Srbije)

Nenad (Vitomir) Belošević

(21.09.1974, Srbin iz Crkoleza/Cerkolez, opština Istok/Istog, pripadnik MUP Republike Srbije)

Elvis je završio Srednju školu unutrašnjih poslova i zaposlio se u SUP-u Peć/Pejë, u junu 1988. godine. Sa njim je radio i Nenad Belošević koji je završio obuku za specijalne jedinice policije. Miomir Stojanović je radio u ŽTP *Beograd* u radnoj jedinici u